

2) Som nævnt ovenfor under A.1.5.a. skal der efter betænkningssudkastet ikke afholdes retsmøder under den skriftlige forberedelse af retssager. Efter udkastet indleveres svarskrift og eventuelle andre processkrifter blot til retten, som derefter videre-sender et eksemplar af skriftet til modparten.

Justitsministeriet er enig med retsplejerådet i, at retsmøder af formel ekspeditions-mæssig karakter i almindelighed er overflødige.

Præsidenterne for højesteret og østre landsret har imidlertid i deres udtalelser om forslaget peget på, at den gældende ordning, hvorefter proces-skrifter skal fremlægges i et retsmøde, i det store og hele rummer en for retten hensigtsmæssig lø-sning, og at det vil være et tilbageskridt helt at give afkald på parter eller advokaters fremmøde under sagens forberedelse og i særlig grad i 1. retsmøde. Det er således en almindelig erfaring, at fremmø-det for retten bl. a. giver retsformanden mulighed for at afværge ubegrundede udsættelser. På grund-lag af disse udtalelser og under hensyn til, at skriftlig forberedelse må formodes fortrinvis at ville blive anvendt i landsretssager, jfr. bemærk-ningerne i betænkning nr. 698, side 145, har jus-titsministeriet ikke fundet tilstrækkelig begrundelse for at opretholde rådets forslag om, at der ikke skal kunne afholdes retsmøde, så længe den skrift-lige forberedelse ikke er sluttet. Efter lovforslaget opretholdes derfor som udgangspunkt den gælden-de ordning, hvorefter sagsøgte afgivelse af svar-skrift i landsretssager skal ske i 1. retsmøde, mens der fortsat i almindelighed skal ske mundtlig for-beredelse i sager, der behandles ved byretten. Ret-ten skal dog i den enkelte sag kunne bestemme, at sagen skal forberedes på anden måde. Landsretten skal således kunne tillade, at sagsøgte i stedet for svarskrift afgiver en mundtlig udtalelse i retten, eller at svarskrift skal afgives ved indlevering til retten uden afholdelse af retsmøde, mens byretten skal kunne bestemme, at der skal ske skriftlig for-beredelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 53 (§§ 351 ff.).

2. Justitsministeriet kan tiltræde, at de gældende regler om *domsforhandling af borgerlige sager i 1. instans* og om *genoptagelse, anke og kære* bør ændres i overensstemmelse med retsplejerådets for-slag. Lovforslagets regler herom svarer derfor til betænkningssudkastet. Dog finder justitsministeriet i lighed med flere af de hørt myndigheder, at udtrykket »domsforhandling« som sigtende til den forhandling, der umiddelbart danner grundlaget for domsafsigelsen, er et så indarbejdet begreb i retsplejen, at det bør bevares i loven.

3.1. Justitsministeriet kan tiltræde, at betingelserne for meddelelse af *3. instansbevilling* ændres som foreslået af retsplejerådet, jfr. ovenfor under A.5.1.2. Efter lovforslaget kan tilladelse til prøvelse i 3. instans i såvel borgerlige sager som straffesager gives, såfremt sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Derimod er retsplejerådets forslag om at hen-lægge kompetencen til at meddele 3. instansbevill-ing til højesteret ikke medtaget i lovforslaget.

Retsplejerådet henviser i sin begrundelse for forslaget bl. a. til, at det stemmer bedst med rets-plejelovens ånd, at retsplejen også på dette punkt opnår en uafhængig stilling af administrationen, og at det drejer sig om en på retlige hensyn hvilende afgørelse, som bør træffes af domstolene. Som en særlig fordel ved en overflytning af kompeten-cen til højesteret nævner rådet endvidere de tilfæl-de, hvor højesteret måtte være indstillet på at over-veje en ændring af en hidtidig praksis, og hvor den gældende ordning kan medføre, at ansøgninger i sådanne tilfælde afslås af justitsministeriet. I øvrigt henvises til betænkningen side 44-45.

Præsidenten for højesteret har i sin udtalelse over betænkningen bl. a. anført, at den historisk begrundede ordning, hvorefter justitsministeriet meddeler 3. instansbevillinger, efter højesterets opfattelse har virket godt, og at en henlæggelse af disse sager til højesteret ikke kan antages at ville medføre nogen væsentlig ændret praksis. Fra høje-sterets side er der derfor intet ønske om ændring af den gældende ordning. Præsidenten gør endvi-dere opmærksom på, at den af retsplejerådet fore-slåede ordning stærkt nærmer sig etableringen af en ny 3. instans, således at der i de tilfælde, hvor tilladelse gives, reelt bliver tale om en 4. instans-behandling. Præsidenten anser det endvidere for uundgåeligt, at en overflytning af kompetencen vil medføre en ikke ganske uvæsentlig forøgelse af rettens arbejde, som vil nødvendiggøre en efter rettens opfattelse i øvrigt uønsket udvidelse af dommerantallet samt ansættelse af yderligere juri-disk og kontormæssig bistand. Det må endvidere antages, at behandlingen af sagerne vil tage længe-re tid end efter den nugældende ordning. Over for de af retsplejerådet fremhævede principielle hen-syn har præsidenten endelig fundet anledning til at understrege den meget betydelige vægt, det må tillægges, at der ikke hos parter, der skal have en sag afgjort af højesteret, kan opstå nogen følelse af forudindtaget hos retten. Det kan derfor efter præsidentens vurdering ikke udelukkes, at en over-flytning af kompetencen til højesteret vil kunne medføre ulemper, som ikke findes under den nu-